

Economie:

Hartz IV

Agenda 2010

Voor de uitvoering van de [Agenda 2010](#) stelde de regering-Schröder de commissie-Hartz aan. Die kwam met maatregelen die de vastgelopen Duitse arbeidsmarkt moesten hervormen en de werkloosheid moesten verlagen. Een van de nieuwe maatregelen was de versobering van de werkloosheidsuitkering, Hartz IV genoemd.

De plannen van de commissie-Hartz - genoemd naar haar voorzitter, oud-Volkswagen-directeur Peter Hartz - werden tussen 2003 en 2005 in vier fasen ingevoerd. Het bekendste voorstel is Hartz IV en geldt sinds 2005.

Hartz IV regelt de versobering van de werkloosheidsuitkeringen. Het bestaat uit Arbeitslosengeld I en Arbeitslosengeld II. Arbeitslosengeld I is vergelijkbaar met de Nederlandse ww-uitkering en bedraagt ongeveer 70 procent van het laatstverdiende loon. De uitkering werd door Hartz IV teruggebracht van 36 tot 12 maanden. Alleen voor 55-plussers werd een uitzondering gemaakt: zij kunnen maximaal 18 maanden een beroep doen op deze regeling.

Arbeitslosengeld II

Arbeitslosengeld II is voor werknemers die langer dan een jaar werkloos zijn. Hiervoor zijn de werkloosheids- en bijstandsuitkering samengevoegd. Wie binnen een jaar geen werk vindt, belandt zodoende direct in de bijstand. In 2016 bedraagt deze bijstandsuitkering ongeveer 404 euro per maand. (Actualisatie: vanaf 1-1-2018 krijgt een alleenstaande 416 euro.) Ook krijgen Hartz-IV-ontvangers hun huur en verwarmingskosten vergoed.

Ontvangers van Arbeitslosengeld II worden meestal *Hartz-IV-Empfänger* genoemd. De term Hartz IV wordt ook vaak als synoniem van Arbeitslosengeld II gebruikt.

Het mes van Hartz IV sneed aan twee kanten: door de werkloosheids- en bijstandsuitkering te versoberen zochten werklozen eerder een nieuwe baan. Daarnaast kon er worden bespaard op de hoogte en het aantal uitkeringen. Die besparingen wilde de regering inzetten om meer nieuwe banen te scheppen.

Ein-Euro-Job

In 2015 ontvingen ongeveer 4,4 miljoen Duitsers een Hartz IV-bijstandsuitkering.

(Actualisatie: in 2018 waren dat er ongeveer 4,3 miljoen) Ongeveer de helft van hen was werkloos, de andere helft verkeerde wegens arbeidsongeschiktheid of andere redenen in de bijstand.

Als tegemoetkoming voor de verslechterde situatie voor langdurig werklozen en de lage uitkering van Arbeitslosengeld II, werd in 2008 de zogenaamde '1 euro baan' (*Ein-Euro-Job*, officiële naam: *Zusatzjob*) ingevoerd. Deze speciaal voor langdurig werklozen gecreëerde banen moeten hen weer aan werkervaring helpen en levert hen minimaal 1 euro per uur op bovenop hun uitkering.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/249/hartz-iv>